

Drahý požehnaný, vidíš ho tam tiež?  
Ten, čo iba fľašku, ako drahého spoločníka,  
čo namiesto mäsa má denne chlieb,  
v kabáte tenšom ako breh dubnických riek.

Keď nemáš uhlia v peci, a v zime mrazivý šok,  
už iba nadávaš vetru čo na rozbité okno ti bije.  
Na nohách len dreváky, pod kožou kosti,  
jediný majetok čo ešte on vlastní.

Kto si miesto ohňa zohrieva dlane vlastným dychom?  
Jediné čo ostáva je návšteva úradníkom.  
Krok a druhý, za ním sedem a päť,  
zraz je pri dverách kde žije bohatý škret.  
Ruku vystrieš a nepodá ti svoju, tučný, starý pán,  
usadí ťa na stoličke vedľa gauču na ktorom on sedí sám.

Už si myslí chudák že má záchranný breh,  
že mlieko mu naleje a masťou potrie chlieb.  
No on len prižmuri očami a rukou mávne,  
„Počkaj veď život bude lepší“ odpovie vágne.

Z tabaretky vytiahne tabak a zlatý ohník priloží,  
zmetený je chudák čo zomiera ak nasneží.  
„Počkaj, veď nádej je večná a raz príde deň,  
keď zmiznú ti prekážky, život bude sen!“

V srdci sa mu krotko chvel mlčiaci ston,  
keď pán vytiahne pohárik a whiskey vlieva doň.  
Toľko tepla, ako by ho len alkohol zahrial v snehu!  
Chudáka napĺňa pocit hnevu.  
„Počkaj, veď život má plán pre každého z nás-“  
„Počkaj ty! Sleduj ako trpezlivosť vyletí oknom zráz!“

Šialene pozerá na drobného mužíka,  
v duchu, chudý, sľub si odrieka.  
Načiahne pre knihu kde daňe píše úradník,  
z jeho hrdla vychádza hrozivý vzlyk.  
Boc, je z neho vrah.

Počul to prosenie, videl tú krv,  
umiera úradník, čo odmietol prv.  
Z jeho šuplíka slizky vytiahol korún mešec,  
hla, nie len vrah, on aj sebec.

V strašlivom a velikánskom svete,  
bol on jak lístok v dravom toku,  
tulák s mešcom a knihou daní v ruke,  
s mučeníckym zúfalstvom v oku.

Za peniaze chudák si kupuje lístok na vlak,  
on potrebuje hodiť dôkaz divokým prúdom.  
Hádam nemýli sa že už hladovať nikdy viac,  
ak pomohol si pred krutým osudom.

Čo je tu? Naráža muž na breh Dunaja po dlhej ceste,  
kniha v spotených dlaniach ho pribíja k zemi.  
Hodil on ju rýchlo na rozsiahle brehy,  
nik nevšimol si jeho činu v rušnom to meste.

Hodil on aj mešec ved toť predsa je dôkaz!  
Ako zmenil si on budúcnosť na to čo mu nepatrí,  
on uvedomil si svoj strašlivý podraz.  
Veď aj on je dôkazom, celý on nešťastný!

Večer, ešte predtým než vyšiel spln,  
hodil sa viník do dunajských vln.

Barbora Vangoríkova, 15 rokov, Chudoba a whiskey, Školská 2, 018 41 Dubnica nad Váhom,  
Slovakia